

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1265

София, 17.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният касационен съд на Република България, Трето гражданско отделение, в закрито заседание на четиринадесети ноември две хиляди и тринадесета година в състав:

Председател: **ТАНЯ МИТОВА**

Членове: **ЕМИЛ ТОМОВ**

ДРАГОМИР ДРАГНЕВ

при секретаря
в присъствието на прокурора
изслуша докладваното от председателя (съдията) **ТАНЯ МИТОВА**
гр.дело № **4325/2013** година.

Производство по чл.288 ГПК.

П. Г. П. от София е подал касационна жалба срещу решение № 957 от 12.12.2013 г. по гр.д. № 15684/2012 г. на Софийски градски съд, с което е потвърдено решение от 18.10.2012 г. по гр.д. № 26017/2012 г. на районен съд – София, 69 състав. С него е отхвърлен иск на касатора срещу Д. П. „Н. К. „Ж. И.”, София, за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност „Главен юрисконсулт” – иск с правно основание чл.344, ал.1, т.2 КТ. В касационната жалба се поддържа, че въззивното решение е „неправилно, незаконосъобразно и необосновано”.

Ответникът Д. П. „Н. К. „Ж. И.”, София, оспорва касационната жалба с писмен отговор. Счита, че не са налице изискванията на чл.280, ал.1 ГПК за допускане на обжалването, както и че касационната жалба е неоснователна по съществуто ѝ.

Жалбата е постъпила в срока по чл.283 ГПК и е процесуално допустима – подадена е от легитимирано лице срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт. По допускане на обжалването Върховният касационен съд намира следното:

В изложението към касационната жалба П. Г. П. е поставил на разглеждане въпрос, определен от него като процесуалноправен, свързан със срока за предявяване на иска за възстановяване на предишната работа по

чл.344, ал.1, т.2 КТ. Застъпил е становището, че спрямо този самостоятелен иск се прилага общият тригодишен давностен срок по чл.358, ал.1, т.3 КТ, а не двумесечният срок по чл.358, ал.1, т.2, предл. последно КТ, както е приел въззивният съд. Постановеният въпрос настоява да се разгледа във връзка с допълнителните основания по чл.280, ал.1, т.2 и 3 ГПК, като представя копия от решения № 518 от 20.07.1998 г. по гр.д. № 354/1998 г. на III г.о. и № 529 от 28.10.2009 г. по гр.д. № 4260/2008 г. на II г.о., последното постановено по реда на чл.290 ГПК, които са в подкрепа на становището му.

Същевременно задължителна практика на ВКС по поставения въпрос в обратен смисъл е посочена във въззивното решение, което е съобразено с нея – р. по чл.290 ГПК № 292 от 24.06.2010 г. по гр.д. № 1282/2009 г., IV г.о. Питането е обуславящо за изхода на делото, което налага на основание чл.292 ГПК то да бъде спряно, а въпросът отнесен до Общото събрание на Гражданска колегия на ВКС, което да отстрани констатираното противоречие чрез постановяване на тълкувателно решение по въпроса: „Какъв е давностният срок за предявяване на иска за възстановяване на предишната работа – 2-месечен по чл.358, ал.1, т.2, предл. последно КТ или общият 3-годишен по чл.358, ал.1, т.3 КТ”.

По изложените съображения и на основание чл.292 ГПК Върховният касационен съд - състав на III г. о.

О П Р Е Д Е Л И :

ДОПУСКА касационно обжалване на въззивно решение решение № 957 от 12.12.2013 г. по гр.д. N 15684/2012 г. на Софийски градски съд.

СПИРА производството по делото.

ПРЕДЛАГА на Общото събрание на Гражданска колегия на Върховния касационен съд да постанови тълкувателно решение по въпроса: „Какъв е давностният срок за предявяване на иска за възстановяване на предишната работа – 2-месечен по чл.358, ал.1, т.2, предл. последно КТ или общият 3-годишен по чл.358, ал.1, т.3 КТ”.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.